

DE EERSTE PREEK

Graag geef ik hier mijn eerste preek mee van het nieuwe jaar 2019... Met een wens om elke dag die ons gegeven is, het verschil te durven maken!

Klokslag 12 uur zijn we het nieuwe jaar 2019 binnengestapt.... Of binnengefeest. Met de nodige ambiance, de goede voornemens en kussen, met klokkengeluid... is het boek van een nieuw jaar geopend. Wat elke nieuwe dag ons brengt is onbekend. Onze wensen spreken van de hoop op een toekomst die mooi en goed zal zijn. Wensen, ook als een bemoediging om bij moeilijke momenten het leven een beetje draaglijker te maken.

De voorbije dagen heb ik het vaak gehoord: 'Prettige feesten'. Het staat ook op zoveel wenskaarten te lezen. We spreken en schrijven het **in één adem** uit: '**zalig kerstfeest en gelukkig nieuwjaar**'. Het lijken tweelingfeesten, broer en zus. Toch wil ik daar vandaag een vraag bij plaatsen. Mag Kerstmis 2018 voor jou het nieuwe jaar 2019 een beetje anders maken?

We hebben de geboorte van Jezus gevierd. Zijn beeld ligt hier vooraan in de kribbe. Dat beeld blijft hier nog even liggen. Volgende week – na het feest van driekoningen – zal Darcy het voorzichtig inpakken en opbergen tot volgend jaar. Dan begint het ingepakte kerstekind aan zijn jaarlijkse winter- en zomer- slaap op de zolders van onze kerken.

Maar... Het echte beeld van Christus dragen wij echter zelf mee in ons hart, in ons gebed, in onze solidariteit met mensen, in onze verbondenheid tussen de pastorale eenheden en met de kerkgemeenschap. Dat beeld is niet van hout of van gips. Het is gesneden uit ons eigen vlees en bloed, uit ons eigen werk en ons vrijwillig engagement, uit onze dagelijkse vreugde en zorg. Dat beeld heeft er geen baat bij een jaar te moeten overwinteren in een donkere doos of op een droge zolder. Het moet kunnen ademen en bewegen – als een kind. Het moet kunnen groeien en spelen in de woning van ons leven. Welke kansen zullen wij Jezus geven om te groeien in de levende kribbe van ons leven, in de levende kribbe van het jaar 2019?

Die vraag beantwoorden kan een groot verschil uitmaken, nu de dagen van het nieuwe jaar voor ons open liggen. Net zoals destijds bij de kribbe geen christendom geboren werd, maar een Jezusbeweging; mogen wij vandaag en morgen in die beweging gaan staan.

- Kijken we naar de **herders**: haastig (niet gestresseerd) en heel spraakzaam, dit tegenover de massa mensen in de herbergen waarover het evangelie niets verteld. Blijkbaar niet geïnteresseerd. De herders zijn de eerste dragers van die goede boodschap. Ze aarzelden niet, waren niet beschaamd voor de boodschap van een Kind, een redder, die het verschil kan maken.
- Kijken we naar **Maria**: ze bewaarde in haar hart én overwoog bij zichzelf. Niet bewaren als in een archief, maar een overwegen als een 'zich verdiepen' in de toekomst en de boodschap van haar zoon.

Een nieuw jaar is ons gegeven... Om Jezus' leven en zijn voorbeeld in ons leven en samen op weg gaan te laten groeien. Zonder aarzelen of schaamte om ons christen-zijn. Wel overwegend en ons verdiepend in die blijde boodschap, om samen het verschil te maken.

Gebed van Thomas More, door paus Franciscus elke dag gebeden na zijn morgengebed.

Schenk mij, Heer, een goede spijsvertering, en ook iets om te verteren.

Schenk mij een gezond lichaam, en het nodige goede humeur om het te onderhouden.

Schenk mij een eenvoudige geest die de waarde kent van alles wat goed is en die niet snel bang is van het kwade, maar die voor alles de juiste plaats kent.

Geef mij een hart zonder verveling, gezeur, zuchten en klagen, en niet te veel stress omwille van dat hinderlijke ding dat we het 'ik' noemen.

Schenk mij, Heer, een beetje zin voor humor, om met een grap vreugde in het leven te vinden, en die vreugde liefdevol te kunnen delen met anderen.

Heel graag wens ik jullie een gelukkig nieuwjaar. Veel geluk dat je mag vinden in het maken van het verschil.

Johan Loones

(alle reacties welkom op johan.loones@skynet.be)